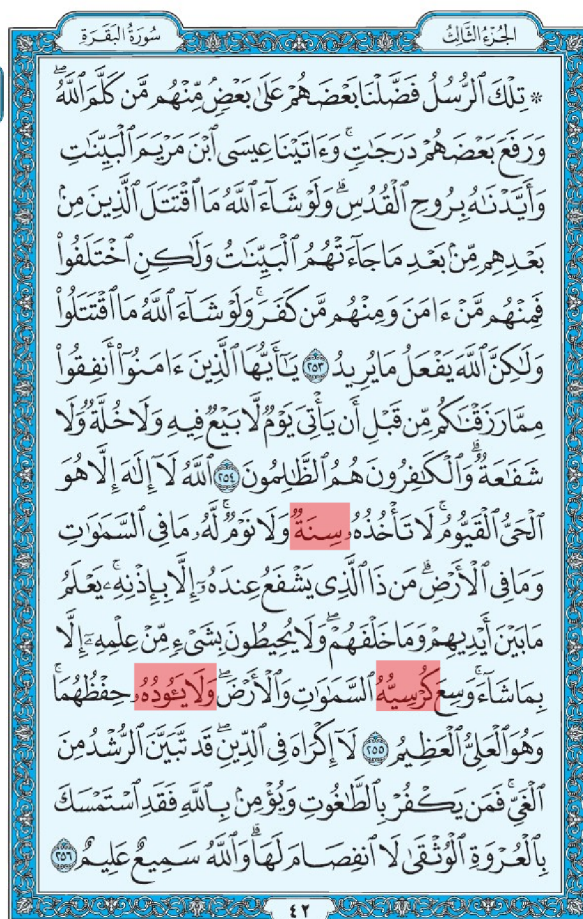

(253) Ti poslanici koje smo ti spomenuli – neke od njih smo odlikovali nad drugima sa aspekta Objave, sljedbenika i stepena samih poslanika. Nekima od njih se Allah direktno obraćao, poput Musaa, alejhis-selam, neke od njih je uzdigao na najviše stepene, poput Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, koji je poslat svim ljudima, kojim je zapečaćeno vjerovjesništvo, i čiji je umet odlikovan nad drugim umetima. Isau, sinu Merjeminom, dali smo jasne mu'džize koje ukazuju na njegovo vjerovjesništvo, poput ožvljavanja mrtvih i liječenja gubavih i od rođenja slijepih, i pomogli smo ga Džibrilom, alejhis-selam, u izvršenju Allahove naredbe. Da je Allah htio da se ljudi koji su došli nakon poslanika i kojima su jasni dokazi došli međusobno ne ubijaju, ne bi se ubijali, ali su se oni razišli i podijelili, pa su neki bili vjernici, a drugi nisu. I da je Allah htio da se međusobno ne ubijaju, ne bi se ubijali, ali Allah postupa kako On hoće, shodno apsolutnoj pravdi i savršenoj mudrosti.

(254) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, udjeljujte dio raznovrsnog halal-imetka kojim smo vas opskrbili prije nego dođe Sudnji dan! Na Sudnjem danu neće biti trgovine kojom će čovjek steći ono što mu koristi, niti će biti prijateljstva koje mu može pomoći u teškim trenucima, niti posrednika koji će od njega štetu odagnati ili mu korist pribaviti, osim nakon što Allah dozvoli onome kome On hoće i kime je On zadovoljan da bude zagovornik. Nevjernici su istinski nepravednici, zbog nevjerstva u Allaha Uzvišenog.

(255) Nema božanstva koje zaslužuje da bude obožavano osim Allaha Jedinog, Posjednika savršenog života, Održavatelja koji je apsolutno neovisan, Koji opstoji sam o Sebi, dok sva stvorenja opstojе o Njemu, On ih u egzistenciji održava, i nijednog trena ne mogu bez Njega. Njega ne obuzima ni **drijemež** ni san zbog savršenstva Njegovog života i postojanja i održavanja svega. Sve na nebesima i na Zemlji pripada samo Njemu, i niko se kod Njega ni za koga neće moći zauzimati osim nakon što mu to On dozvoli i njime bude zadovoljan. On zna sve što je bilo i sve što će biti, a stvorenja mogu znati od onoga što On zna samo onoliko koliko im On da da znaju. Njegov Kursijj – **to je mjesto Njegovih stopala** – obuhvata nebesa i Zemlju, iako su nebesa i Zemlja prostrani i veličanstveni. Njemu **nije teško** čuvanje nebesa i Zemlje, On je uzvišen u Svom Biću, Svojoj dostojanstvenosti i Svojoj moći i snazi, veličanstven je u Svojoj vlasti.

(256) Niko ne može biti prisiljen da prihvati islam, jer je to istinita, jasna vjera, pa nema potrebe da se iko prisiljava. Ispravnost se jasno razlikuje od zablude. Ko uznevjeruje u lažna božanstva, koja se obožavaju pored Allaha, i odrekne ih se, a povjeruje u Allaha Jedinog, takav se uhvatio za vjeru najčvršćom vezom koja će mu biti spas na Sudnjem danu. Allah čuje ono što Njegovi robovi govore, zna njihova djela i shodno tome će ih obračunati i naknadu im dati.

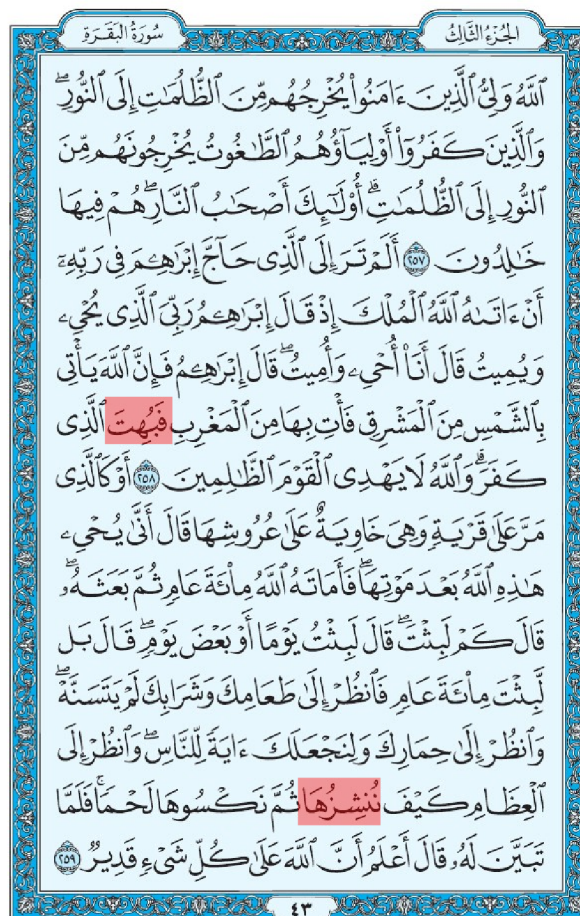

(257) Allah čuva one koji vjeruju, upućuje ih na Pravi put, pomaže ih, i izbavlja ih iz tmina nevjerstva i neznanja na svjetlo vjerovanja i znanja. Što se tiče nevjernika, njihovi "zaštitnici" su sudruzi i idoli koje su Allahu pripisali, koji su im nevjerstvo uljepšali, i koji su ih izveli iz svjetla vjerovanja i znanja i uveli u tmine nevjerovanja i neznanja. To su stanovnici Vatre, u kojoj će vječno boraviti.

(258) O Vjerovjesniče, da li si vidio nešto čudnije od smjelosti silnika koji se raspravljao sa Ibrahimom, alejhis-selam, o Allahovom gospodarenju i o Allahovoj jednoći? To je uradio zato što mu je Allah dao vlast pa se on uzoholio, i Ibrahim mu je objasnio svojstva svog Gospodara rekavši: "Moj Gospodar je Onaj Koji oživljava i usmrćuje stvorenja." Silnik prkosno reče: "Ja oživljavam i umrtvljujem tako što ubijem koga hoću i pomilujem koga hoću." Nakon toga mu je Ibrahim, alejhis-selam, dao veći dokaz rekavši: "Moj Gospodar Kojeg obožavam čini da Sunce izađe na istoku, pa ti učini da izađe na zapadu." Silnik se zburnio i ušutio, jer je pobijeđen dokazom. A Allah nepravednike ne upućuje da krenu Njegovim putem, zbog njihove nepravde i oholosti.

(259) Ili, da li si čuo za čovjeka koji je prošao pored grada čiji krovovi bijahu popadali, zidovi porušeni i stanovnici pomrli, tako da je postao jedno usamljeno i pusto mjesto?

Taj čovjek je začuđeno rekao: "Kako će Allah oživiti stanovnike ovog grada nakon smrti?" Zatim ga je Allah usmrtio i ostavio mrtvog stotinu godina, a zatim ga oživio i pitao: "Koliko si bio mrtav?" On odgovori: "Dan ili dio dana." Uzvišeni Allah mu reče: "Ne, već si ostao stotinu godina, pa pogledaj u svoju hranu i u svoje piće, koji su isti kao onda kada si umro, nisu se promijenili, premda su hrana i piće nešto što se najbrže kvari. I pogledaj u svog mrtvog magarca - a želimo da vas učinimo jasnim znakom ljudima koji ukazuje na Allahovu moć da ih proživi - pogledaj u kosti svog magarca, koje su se raspršile, kako ih podižemo, skupljamo jednu uz drugu, a zatim mesom oblažemo i u njih život vraćamo." Kada je to ovaj čovjek vidio, postala mu je jasna suština i stvarnost stvari i spoznao je Allahovu moć, pa je rekao priznajući: "Znam da Allah sve može."

(260) O Vjerovjesniče, spomeni događaj kada je Ibrahim, alejhis-selam, rekao: "Gospodaru Moj, pokaži mi kako oživljavaš mrtve", pa mu Allah reče: "Zar nisi već povjerovao u to?" Ibrahim reče: "Svakako, povjerovao sam, ali želim da se moje srce dodatno smiri." Allah mu reče: "Uzmi četiri ptice, **primi ih k sebi** i isjeci ih na parčad, a zatim na svako brdo oko tebe stavi po jedno parče. Zatim ih pozovi, i one će ti žurno doći, žive. I znaj, o Ibrahimu, da je Allah silan u Svojoj vlasti, mudar u Svojem određivanju, propisivanju i stvaranju.

(261) Primjer nagrade vjernika koji udjeljuju svoje imetke na Allahovom putu jest zrno koje sijač stavi u plodnu zemlju, pa iz njega proklija sedam klasova, a u svakom klasu stotinu zrna. Allah uvećava nagradu kome On hoće od Svojih robova, i daje im nagradu bez obračuna. Allah je neizmjerljivo darežljiv, i zna ko zaslužuje mnogostruku nagradu.

(262) Oni koji svoj imetak udjeljuju kao vid pokornosti Allahu i traženja Njegovog zadovoljstva, a zatim to udjeljivanje ne prate nečim što im kvari nagradu, poput prigovaranja ljudima riječima ili djelima, takvi će imati nagradu kod svog Gospodara. Takvi se neće bojati od onoga što ih u budućnosti čeka, niti će tugovati za nečim što ih je u prošlosti mimoišlo, zbog velikog uživanja i blagodat u kojim će se nalaziti.

(263) Lijepe riječi koje će unijeti radost u srce vjernika, i oprost onome ko je ružno prema nama postupio, bolji su od sadake koju prati prigovaranje onome kome se je udijelila, čime ga se uznemiruje. Allah je neovisan od Svojih robova, blag prema njima, ne žuri da ih kazni.

(264) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, nemojte kvariti svoju nagradu koja se dobija za sadaku time što ćete predbacivati onome kome ste udijelili tu sadaku i uznemirivati ga, jer onaj ko tako radi poput je nevjernika koji udjeljuje da bi ga ljudi vidjeli i pohvalili, i ne vjeruje u Allaha i Sudnji dan, niti u nagradu i kaznu na Sudnjem danu. Takav je poput glatke stijene na kojoj je prašina, pa je pogodi jak pljusak i odnese svu tu prašinu tako da ostane samo gola stijena. Takvi su oni koji rade djela da bi ih drugi vidjeli, nagrada njihovih djela će nestati, i ništa kod Allaha neće imati, jer Allah one koji neće da budu vjernici ne upućuje ka onome čime je On zadovoljan i što im koristi u njihovim djelima.

(265) Udjeljivanje vjernika na Allahovom putu radi postizanja Allahovog zadovoljstva, uvjere duše u istinitost Allahovog obećanja i drage volje, poput je vrta na **visokom plodnom zemljištu** kojeg pogodi **obilna kiša** pa rodi mnogostruko više plodovo, a ako ga ne pogodi obilna onda ga pogodi **blaga kiša** koja mu bude dovoljna, zbog plodnosti zemljišta. Uzvišeni Allah prihvati sadaku iskrenih vjernika i umnogostu njenu nagradu, makar sadaka bila mala. Doista Allah vidi ono što radite, i nije Mu skriveno stanje iskrenih vjernika, kao ni stanje onih koji žele samo da se pred drugima pokažu. On će svakog obračunati za njegova djela.

(266) Da li iko od vas želi da posjeduje vrt pun palmi i grožđa, kroz koji teče slatka voda i u kojem ima raznovrsne lijepe plodove, pa ostari tako da ne može više raditi i stjecati, a ima malu i slabu djecu koja ne mogu raditi, te njegov vrt pogodi žestoki vjetar ispunjen vatrom i on sav izgori, **onda kada mu najviše treba? Takvo je i stanje licemjernog udjeljivača**: doći će pred Allaha na Sudnjem danu bez dobrih djela, onda kada mu najviše budu trebala. Na ovakav način Uzvišeni Allah vam objašnjava ono što vam koristi na dunjaluku i na ahiretu, kako biste razmislili.

(267) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, udjeljujte iz svog halal-imetka koji ste stekli, i od plodova kojim smo vas opskrbili. Nemojte uzimati ono najgore što posjedujete pa da to udjeljujete, koje ako bi vama neko dao ne biste ga uzeli osim žmureći, i bilo bi vam mrsko zbog njegove prezrenosti. Kako da na Allahovom putu udijelite ono čime niste za sebe zadovoljni? I znajte da Allahu ne treba vaša sadaka, da je Allah apsolutno neovisan i da je hvale dostojan zbog savršenstva Svog Bića i postupaka.

(268) Šejtan vas plaši siromaštvom, podstiče vas na škrtost i činjenje grijeha, a Allah vam obećava veliki oprost grijeha i obilnu opskrbu. Allah je neizmjereno darežljiv, i zna stanja Svojih robova.

(269) Uzvišeni Allah upućuje koga On hoće od Svojih robova da ispravno priča i postupa, a kome je to dato – pa doista mu je veliko dobro dato. Pouku i opomenu iz Allahovih ajeta uzimaju samo oni koji imaju zdrav i potpun razum, koji gledaju Allahovih svjetlom i slijede Njegovu uputu.

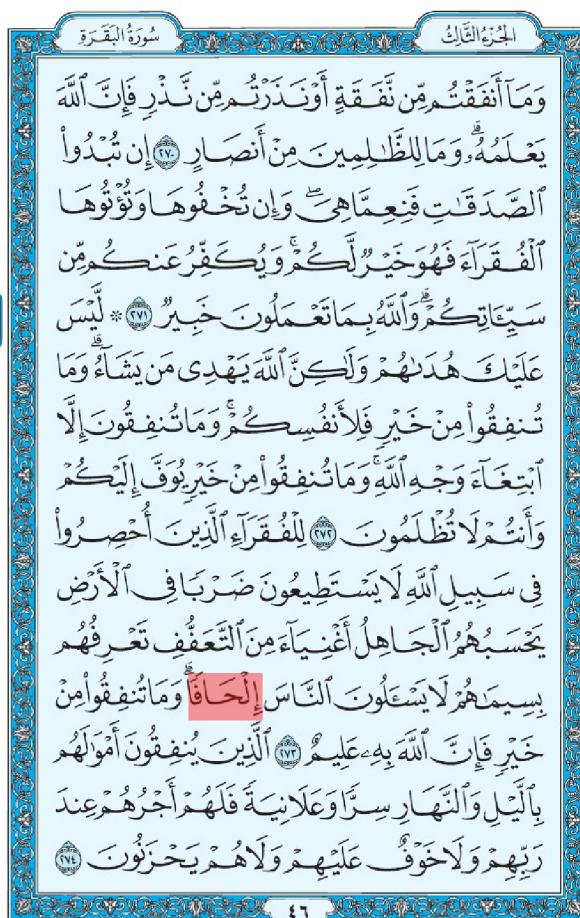
(270) Svaka vaša sadaka, bila mala ili velika, koju udijelite želeći da Allah bude vama zadovoljan, ili kojom sami sebe obavežete kao vid pokornosti Allahu, dobro je Allahu poznata, i On neće zanemariti ništa od toga. Allah će dobročinitelje za dobra djela najljepše nagraditi, a oni koji se sustežu od obavljanja onoga što im je obavezno i koji Allahove granice prelaze neće na Sudnjem danu imati pomagača koji će od njih patnju odagnati.

(271) Ako ispoljite sadaku koju dajete iz svog imetka – lijepa je to sadaka, ali ako je sakrijete i siromasima date, to vam je još bolje, jer je bliže iskrenosti. Sadaka iskrenih skriva njihove grijeha i uzrokuje njihov oprost, a Allah detaljno zna ono što radite i u kakvim se stanjima nalazite.

(272) O Vjerovjesniče, ti ne možeš uputiti njihova srca da prihvate istinu i predaju joj se, tvoja je obaveza samo da im ukažeš na istinu, da ih upoznaš sa njom, dok je upućivanje srca u Allahovim rukama. Allah upućuje koga On hoće. Halal-imetak koji udijelite je za vaše dobro, jer Allahu to ništa ne treba. Neka vaša sadaka bude iskrena radi Allaha, jer istinski vjernici udjeljuju isključivo želeći da Allah njima bude zadovoljan. Halal-imetak koji udijelite, bio mali ili veliki, bit će uzrokom da vam Allah daruje potpunu nagradu, a Allah nikome nepravdu neće učiniti.

(273) Udijelite siromasima koje je borba na Allahovom putu spriječila da putuju i stiču imetak. Njih onaj ko ne zna njihovo stanje smatra bogatima, jer se oni sustežu od traženja, ali oštromni ih poznaju po znakovima, poput vidljivih znakova potrebe na njihovom tijelu i na njihovoj odjeći. Od njihovih znakova je i to što nisu poput ostalih siromaha, koji **upomo traže** od ljudi. Sve što udijelite – Allah zna, i nagradit će vas za to najljepšom nagradom.

(274) Onima koji imetke svoje udjeljuju danju i noću, tajno i javno, bez želje da ih neko vidi ili da za njih čuje, iskreno želeći time da Allah bude zadovoljan njima, pripada nagrada kod Gospodara njihovog na Sudnjem danu, i ničega se neće plašiti – onoga što ih u budućnosti čeka, niti će za ičim tugovati – zbog onog što ih je na dunjaluku mimoišlo. To će biti Allahova dobrota prema njima.

(275) Oni koji rade sa kamatom i koji uzimaju kamatu ustat će na Sudnjem danu iz svojih grobova kao neko koga je šejtan obuzeo, ustat će poput nekog ko ima padavicu pa ne može normalno hoditi. To je zbog toga što su oni ohalalili uzimanje kamate, i nisu pravili razliku između kamate i onoga što je Allah dozvolio, poput imetka od trgovine. **Rekli su: "Trgovina je halal kao i kamata, oboje vodi povećanju imetka."** Allah im je na to odgovorio, njihovu analogiju poništio i u laž ih utjerao, a zatim je objasnio da je On Uzvišeni dozvolio trgovinu zbog koristi koja se u njoj nalazi za društvo i pojedinca, a zabranio kamatu zato što je to nepravedno uzimanje tuđeg imetka. Ko uzme pouku i opomenu od svog Gospodara, pa se ostavi kamate i pokaje Allahu, neće imati grijeh za ono što je bilo, za šta se pokajao, a ono što će raditi u budućnosti samo Allah zna, dok onaj ko i dalje nastavi uzimati kamatu, nakon što je do njega došla Allahova zabrana i nad njim je uspostavljen dokaz, zaslužio je ulazak u Vatra i vječni boravak u njoj. Pod vječnim boravkom se ovdje misli na dugi boravak, jer vječno će u džehennemu biti samo nevjernici, a ne i vjernici.

(276) Allah će **uništiti** kamatni imetak, bilo fizičkim uništavanjem ili apstraktnim time što u njemu neće dati bereketa, dok će **uvećati** sadaku uvećanjem njene nagrade. Nagrada za dobro djelo je od deset do sedamsto puta veća, pa i više od toga. Uzvišeni Allah će blagosloviti imetak onih koji udjeljuju, a On ne voli prkosne nevjernike, koji ohalaljuju haram i koji su ogrezli u grijehu.

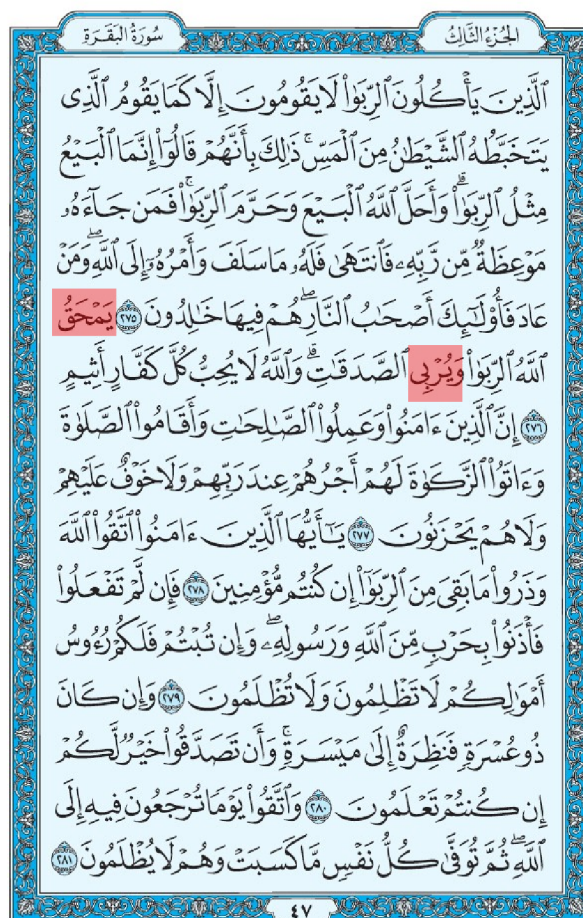
(277) Doista oni koji vjeruju u Allaha, slijede Njegovog Poslanika, čine dobra djela, namaz obavljaju potpuno, onako kako je Allah propisao, i zekat daju iz svojih imetaka onima koji ga zaslužuju – imat će nagradu za to kod Gospodara svoga, i neće strahovati od onoga što ih u budućnosti čeka, niti će tugovati za onim što ih je u prošlosti mimoišlo od dunjalučkih ukrasa i užitaka.

(278) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, bojte se Allaha činjenjem onoga što vam je naredio i klonjenjem onoga što vam je zabranio, i nemojte potraživati od ljudi kamatu koju ste im kao dug uračunali, ako istinski vjerujete u Allaha i u to da je zabranio kamatu.

(279) Ako ne učinite ono što vam je naređeno, znajte i budite uvjereni da vam slijedi rat od Allaha i Njegovog Poslanika. Ukoliko se pokajete Allahu i ostavite kamatu, pripada vam glavnica imetka koji ste pozajmili, tako da nikom ne činite nepravdu uzimanjem viška preko glavnice imetka, i da niko vama ne čini nepravdu vraćanjem manje od glavnice imetka.

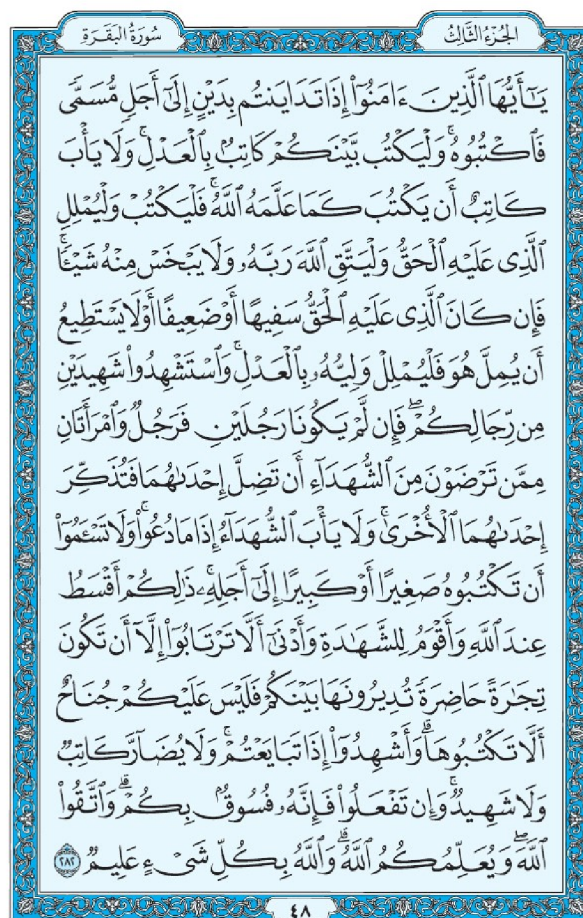
(280) Ako je onaj od kog potražujete svoj dug u teškom stanju i ne može da vrati dug, odložite potraživanje dok ne bude u prilici da vam vrati. A da udijelite time što ćete oprostiti cijeli dug ili dio duga bolje vam je, ako znate koja je vrijednost toga kod Allaha.

(281) Bojte se kazne u danu u kojem ćete se svi Allahu vratiti, i pred Njega stati, a zatim će svakom biti dati ono što je zaslužio, bilo dobro ili loše, i nikom neće biti nepravda nanosena umanjivanjem dobrih djela koja je zaslužio, niti kaznom koju nije zaslužio.

(282) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, kada jedan od drugog pozajmljujete do određenog roka, zapišite taj dug. Neka ga neko zapiše pravedno, u skladu sa šerijatom. Neka se pisar ne suzdržava da zapiše dug onako kako ga je Allah naučio, pravedno. Neka ga zapiše onako kako mu diktira dužnik, tako da to bude njegovo priznanje, i nek se boji Allaha i neka ništa od duga ne oduzima, bilo kvantitativno ili kvalitativno. Ukoliko dužnik nije razborit ili je slab zbog malodobnosti, ludila, nijemosti i tome slično, neka izdiktira njegov staratelj, pravedno i objektivno. I tražite svjedočenje dvojice razumnih i pravednih muškaraca, pa ako ne nađete, onda muškarca i dvije žene čijom ste vjerom i pouzdanošću zadovoljni, tako da ako jedna od njih zaboravi, ona druga je podsjeti. I neka se svjedoci ne ustručavaju da svjedoče, kada se to od njih zatraži. Neka vam ne bude teško pisanje duga, bio veliki ili mali, do određenog roka, jer je zapisivanje duga pravednije u šerijatu,

uz njega je svjedočenje potpunije, i njime je veća šansa da se otkloni svaka sumnja u vezi količine, vrste i roka duga. Međutim, ako se radi o vašem međusobnom poslovanju u kojem se roba preuzima i cijena plaća na licu mjesta, nema smetnje da to ne zapišete, ako nema potrebe. Propisano vam je svjedočenje pri kupoprodaji, kako bi se spriječio međusobni spor, i nije dozvoljeno nanošenje štete svjedocima niti pisarima, niti je njima dozvoljeno da nanesu štetu onome ko od njih traži pisanje ili svjedočenje. Ukoliko neko od vas nanese štetu drugom, time je izašao iz pokornosti Allahu. O vjernici, bojte se Allaha činjenjem onoga što vam je naredio i klonjenjem onoga što vam je zabranio, i Allah će vas podučiti onome u čemu je boljitak za vas i na dunjaluku ina ahiretu, a Allah sve zna i ništa Mu nije skriveno.

(283) Ako ste putnici i ne nađete pisara koji će vam dokumentovati dug, dovoljno je da dužnik dadne **zalog pozajmiocu**, koji je garant vraćanja duga. Taj zalog će ostati kod njega sve dok dužnik ne vrati dug. Ukoliko imate povjerenja jedni u druge, ne morate ni zapisivati, ni pozivati svjedoke, ni davati i uzimati zaloge, i u tom slučaju je dug emanet na vratu dužnika kojeg mora izvršiti. Dužnik se treba bojati Allaha kad je u pitanju ovaj emanet, tako da ništa od duga ne porekne. Ukoliko porekne, onda svjedok tog poslovanja mora svjedočiti i nije mu dozvoljeno da sakrije svjedočenje. Onaj ko sakrije svjedočenje, njegovo je srce pokvareno i grešno, a Allah zna ono što radite, i obračunat će vas za vaša djela.

(284) Allahu Jedinom pripada sve što je na nebesima i na Zemlji, On je sve istinski stvorio, sve istinski posjeduje i svime istinski upravlja. Ukoliko ispoljite ili sakrijete ono što vam je u srcima – pa, Allah to zna, i za to će vas obračunati, nakon čega će oprostiti onome kome On hoće, iz Svoje milosti i dobrote, a kaznit će onoga koga On hoće, iz Svoje pravde i mudrosti. A Allah je nad svime moćan.

(285) Poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, vjeruje u ono što mu je objavljeno od njegovog Gospodara, a i vjernici također. Svi oni vjeruju u Allaha, sve meleke, sve objavljene knjige, **i sve poslanike i kažu:** "Ne pravimo razliku u vjerovanju između Allahovih poslanika, čuli smo ono što si nam naredio i zabranio, pokoravamo Ti se u tome, i tražimo od Tebe da nam oprostiš, Gospodaru naš, jer Tebi Jedinom vraćamo se u svim našim poslovima."

(286) Uzvišeni Allah nikog ne obavezuje preko njegovih mogućnosti, jer je Allahova vjera izgrađena na olakšavanju, a ne na otežavanju. Ko učini dobro djelo, imat će nagradu za njega, koja mu neće biti umanjena, a ko učini loše djelo imat će grijeh za to, i sam će snositi njegovu posljedicu. **Poslanik i vjernici kažu:** "Gospodaru naš, nemoj nas kazniti ako zaboravimo ili nenamjerno pogriješimo u djelima ili riječima; Gospodaru naš, nemoj nas obavezati nečim što nam je **teško** ili što ne možemo podnijeti, kao što si obavezao one prije nas koje si time kaznio zbog njihove nepravde, poput židova! Gospodaru naš, nemoj nas obavezati onim što nam je teško ili što ne možemo podnijeti, oprosti nam grijeha i smiluj nam se, iz milosti i dobrote Tvoje. Ti si naš zaštitnik i pomagač, pa nas pomози protiv naroda nevjerničkog."

3 - Sura Ali Imran

(1) Elif Lām Mīm predstavljaju harfove kojima je otpočeta i prethodna sura. Njima se ukazuje na nemogućnost Arapa da načine nešto slično Ku'ranu, premda je Kur'an sastavljen od ovih slova kojima je otpočeta ova sura, i od kojih se sastoji njihov govor.

(2) Allah je jedino božanstvo koje se s pravom obožava, dok su sva ostala božanstva lažna. On posjeduje savršen život, u kojem nema smrti niti manjkavosti, On opstoji sam po Sebi i apsolutno je neovisan o Svojim stvorenjima, dok sva stvorenja opstoje o Njemu i u svakom trenu su ovisna o Njemu.

(3) O Vjerovjesniče, Uzvišeni Allah ti je objavio ovaj Kur'an sa istinitim obavijestima i pravednim propisima, koji se slaže sa prijašnjim Božijim knjigama. On je objavio i Tevrat Musau, i Indžil Isau, alejhimes-selam, prije objavljivanja Kur'ana tebi. Sve ove Božije knjige uputa su ljudima ka boljitku na dunjaluku i u vjeri. On je objavio Kur'an, koji razdvaja istinu od neistine, uputu od zablude. One koji ne vjeruju u Allahove ajete koji ti se objavljuju čeka žestoka kazna. Allah je Silni, Njega niko ne može nadvladati, i On pravedno kažnjava one koji u laž utjeruju Njegove poslanike i krše Njegove naredbe.

(4) O Vjerovjesniče, Uzvišeni Allah ti je objavio ovaj Kur'an sa istinitim obavijestima i pravednim propisima, koji se slaže sa prijašnjim Božijim knjigama. On je objavio i Tevrat Musau, i Indžil Isau, alejhimes-selam, prije objavljivanja Kur'ana tebi. Sve ove Božije knjige su uputa ljudima ka boljitku na dunjaluku i u vjeri. On je objavio Kuran koji razdvaja istinu od neistine, uputu od zablude. One koji ne vjeruju u Allahove ajete koji ti se objavljuju čeka žestoka kazna. Allah je Silni, Njega niko ne može nadvladati, i On pravedno kažnjava one koji u laž utjeruju Njegove poslanike i krše Njegove naredbe.

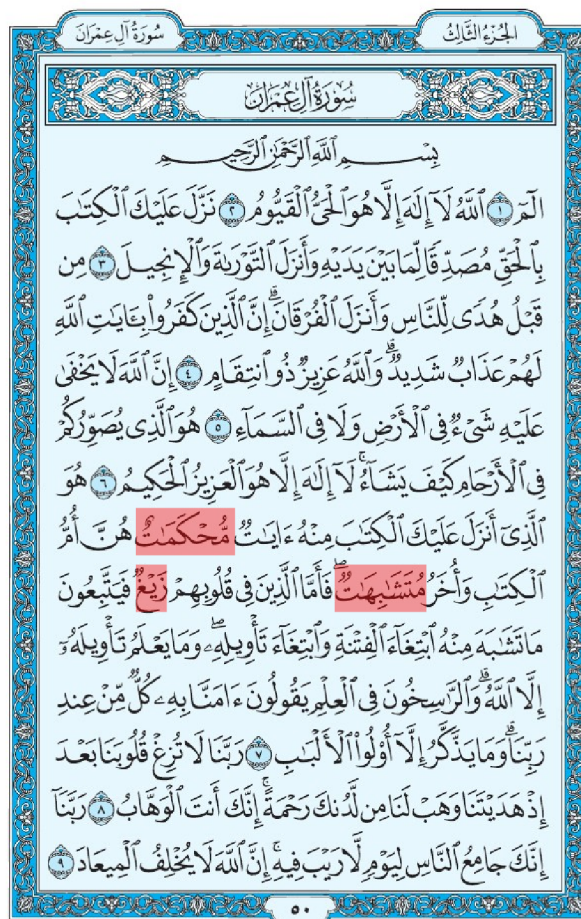
(5) Allahu ništa nije skriveno na Zemlji ni na nebu, sve je Svojim znanjem obuhvatio, vidljivo i nevidljivo, vanjstinu i nutrinu, formu i suštinu.

(6) On je Onaj Koji vas stvara u različitim oblicima u utrobama vaših majki, kako On hoće. Stvara vas kao muško ili žensko, lijepe ili ružne, bijele ili crne, i niko mimo Njega ne zaslužuje da bude obožavan. On je Silni kojeg niko ne može nadvladati, i On je apsolutno mudar u onome što stvara, u onom čime upravlja i u onom što propisuje.

(7) O Vjerovjesniče, Allah je Taj Koji ti objavljuje Kur'an, koji sadrži ajete koji **jasno i nedvosmisleno ukazuju** na nešto, i oni su osnova i većina Knjige, i sudac kod razilaženja, a sadrži i **višesmislene ajete koji nisu jasni većini ljudi**. Što se tiče onih čija srca **naginju ka zabludi**, oni ostavljaju jasne i uzimaju višesmislene ajete, želeći time podstaknuti širenje sumnji i zabludijevanje ljudi, tumačeći ih kako im se prohtije, kako odgovara njihovim nastranim mišljenjima. Suštinu značenja ovih ajeta i njihovu konačnicu zna samo Allah, **dok oni koji imaju ispravno i čvrsto znanje kažu**: "Vjerujemo u cijeli Kur'an, jer je on u cijelosti od našeg Gospodara", i njegove višesmislene ajete tumače u skladu sa jasnim i jednosmislenim. Pouku i opomenu primaju samo posjednici zdravog razuma.

(8) Ovi posjednici ispravnog i čvrstog znanja kažu: "Gospodaru naš, sačuvaj naša srca od skretanja sa puta istine nakon što si nas uputio na Pravi put, i sačuvaj nas od onoga što je zadesilo ljude koji su skrenuli sa tog puta. Podari nam Svoju obilnu milost kojom ćeš uputiti naša srca i učvrstiti ih na Pravom putu, i kojom ćeš nas sačuvati od zablude! Ti si, Gospodaru naš, Onaj Koji mnogo daruje!"

(9) "Gospodaru naš, Ti ćeš, dista, se ljude okupiti kod Tebe radi obračuna na dan u koji nema sumnje. Sudnji dan će neminovno doći, a ti, Gospodaru naš, ne kršiš Svoje obećanje."

(10) Uistinu, one koji ne vjeruju u Allaha i Njegove poslanike neće spasiti njihovi imeci niti njihova djeca od Allahove kazne, ni na dunjaluku ni na ahiretu. Takvi će biti džehennemsko gorivo kojim će biti potpaljena džehennemska vatra na Sudnjem danu.

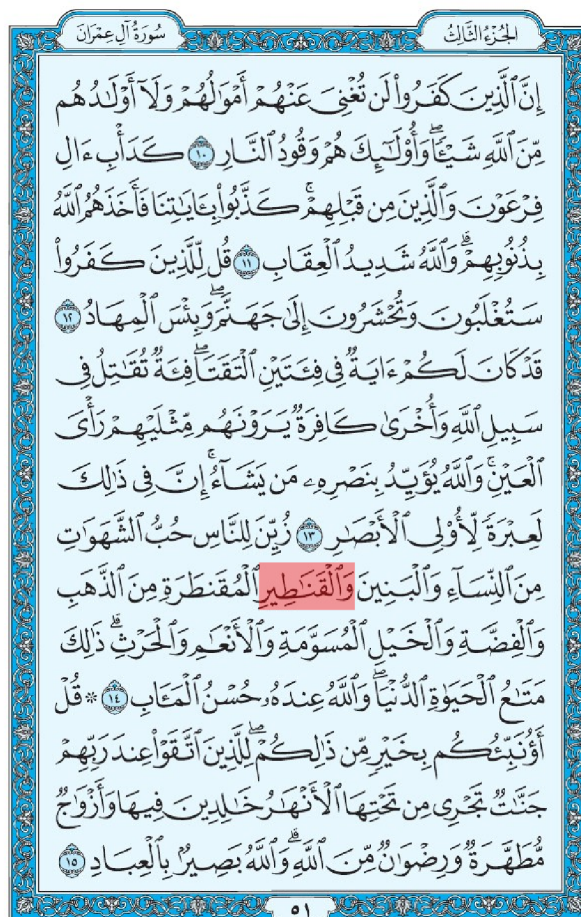
(11) Slučaj ovih nevjernika je kao slučaj faraona i nevjernika prije njega, koji nisu vjerovali u Allaha i koji su poricali Njegove ajete, pa ih je On kaznio zbog njihovih grijeha. Neće im koristiti njihovi imeci ni njihova djeca, a Allah žestoko kažnjava one koji ne vjeruju u Njega i koji poriču Njegove ajete.

(12) O Poslaniče, reci nevjernicima, **ma kojoj vjeri pripadali**: "Vjernici će vas pobijediti, i vi ćete umrijeti kao nevjernici, a Allah će vas okupiti u džehennemu, koji će vam biti grozno boravište."

(13) Imali ste dokaz i pouku u dvjema grupama koje su se sukobile u bici na Bedru. Jedna je bila grupa vjernika, a to su Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovi ashabi, i ona se borila da Allahova riječ bude gornja, a riječ nevjernika donja. Druga skupina bila je nevjernička, i nju su sačinjavali nevjernici Meke, koji oholo, licemjerno i pristrasno izadoše da se bore. Vjernici su njih vidjeli kao da ih ima dvostruko više, pa je Allah pomogao Svoje štićenike, a On pomaže koga hoće. Doista je u tome pouka i opomena onima koji razuma imaju, kako bi znali da pobjeda pripada vjernicima, makar bili malobrojni, a da poraz pripada sljedbenicima zablude, makar mnogobrojni bili.

(14) Uzvišeni Allah nas obavještava da je iskušao ljude uljepšavanjem dunjalučkih težnji, poput težnje čovjeka da ima žene, sinove, **veliki imetak** koji sadrži zlato, srebro, dresirane, lijepe konje, zatim deve, krave i ovce, i poljoprivredna dobra; sve je to dunjalučki prolazni ukras i vjernik se ne treba vezati za njega – a kod Allaha je lijep povratak, džennet, koji je prostran poput nebesa i Zemlje.

(15) O Poslaniče, **reci im**: "Da li želite da vas obavijestim o onome što je bolje od tih dunjalučkih težnji? Onima koji budu bogobojažni, primjenjuju ono što im je Allah naredio i klone se onoga što im je Allah zabranio, pripadaju džennetski perivoji ispod čijih zamaka i drveća rijeke teku, i u kojima će vječno boraviti. U njima će imati čiste supruge, savršenog izgleda i karaktera, i Allah će vječno biti zadovoljan njima. Allah vidi stanja Svojih robova, ništa Mu skriveno nije, i obračunat će ih za njihova djela.

(16) Stanovnici dženneta su oni koji svog Gospodara mole riječima: "Gospodaru naš, mi vjerujemo u Tebe i u ono što si objavio Tvojim poslanicima, i radimo po Tvom zakonu, pa nam oprosti grijeha naše i sačuvaj nas patnje u džehennemu."

(17) Oni su strpljivi u činjenju dobrih djela i suzdržanju od loših, i strpljivi su u podnošenju poteškoća i nedaća. Oni su iskreni u svojim riječima i djelima, i oni su potpuno Allahu pokorni. Oni udjeljuju imetke svoje na Allahovom putu, i traže oprost od Allaha krajem noći, jer je dova u to doba najbliža uslišavanju, i tada je srce slobodno od raznih vrsta zauzetosti.

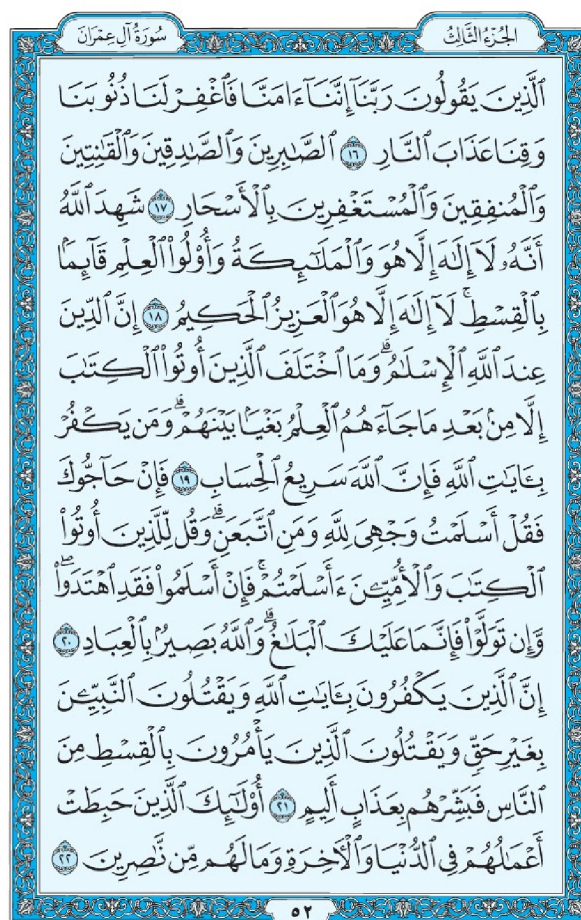
(18) Uzvišeni Allah svjedoči da je samo On istinski bog i da samo On zaslužuje da bude obožavan. To Njegovo svjedočenje ogleda se u Njegovim objavljenim (kur'anskim) i stvorenim (kosmičkim) ajetima (znakovima), koji ukazuju na Njegovu božanstvenost. I meleki to svjedoče, kao i učeni, svojim objašnjavanjem monoteizma i pozivanjem njemu. Svi oni svjedoče najveličanstvenijoj stvari, a to je Allahova jednoća i pravda u stvaranju i određivanju. Nema boga osim Njega, Silnoga, Kojeg niko ne može nadvladati, Koji mudro stvara, uređuje i propisuje.

(19) Islam je jedina vjera koja je kod Allaha prihvaćena. Islam predstavlja predanost jedino Allahu, pokornost Njemu i obožavanje samo Njega, a zatim vjerovanje u sve poslanike do Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, kojim je Allah zapečatio objave, i mimo čijeg vjerzakona nijedan neće biti primljen. Jevreji i kršćani su se razili oko svoje vjere i u skupine rasparčali nakon što je nad njima uspostavljen dokaz kroz znanje koje je do njih došlo. Rasparčali su se iz zavisti i želje za dunjalukom. Ko uznevjeruje u Allahove ajete koje je objavio Svom Poslaniku – pa, Allah će, doista, brzo obračunati onoga ko u Njega uznevjeruje i Njegove poslanike u laž utjera.

(20) Ako se budu prepirali sa tobom, o Poslaniče, oko istine koja ti je objavljena, **odgovori im:** "Ja i vjernici koji me slijede smo se Allahu predali. Da li ste se vi Allahu Uzvišenom predali, iskreno Mu vjeru ispovijedajući i slijedeći ono sa čim sam došao?" Pa ako se Allahu predaju i tvoj šerijat slijede, krenuli su Pravim putem, a ako se okrenu od islama – pa, na tebi je samo da im dostaviš uputu sa kojom si poslat, a Allah će ih obračunati. On, Uzvišeni, vidi Svoje robove i obračunat će svakog za djela koja je činio.

(21) Onima koji ne vjeruju u Allahove dokaze koje im je poslao i koji bespravno ubijaju Njegove vjerovjesnike, i ubijaju vjernike koji ih pozivaju pravdi i dobru i odvrćaju ih od zla, nagovjesti bolnu patnju.

(22) Onima koji pri sebi imaju navedena svojstva poništena su dobra djela, i od njih neće imati koristi ni na dunjaluku ni na ahiretu, jer u Allaha nisu vjerovali. Oni na Sudnjem danu neće imati pomagača koji bi od njih patnju odagnao.

(23) O Vjerovjesniče, zar nisi vidio stanje jevreja kojima je Allah dao dio znanja o Tevratu i znanja koje im ukazuje na tvoje vjerovjesništvo, kako bivaju pozivani da se vrate Allahovoj knjizi Tevratu da im presudi oko onoga u čemu se razilaze, zatim dio njihovih učenjaka i glavešina se okreće od te presude jer se ona ne slaže sa njihovim prohtjevima? Preče im je – ako misle da slijede Tevrat – da budu prvi koji će tražiti presudu u njemu.

(24) Oni se tako okreću od istine zato što misle da će ih vatra pržiti na Sudnjem danu samo mali broj dana, i da će nakon toga ući u džennet. Ovakvo mišljenje ih je obmanulo, jer oni su ga izmislili, i imali su smjelosti da to pripišu Allahu.

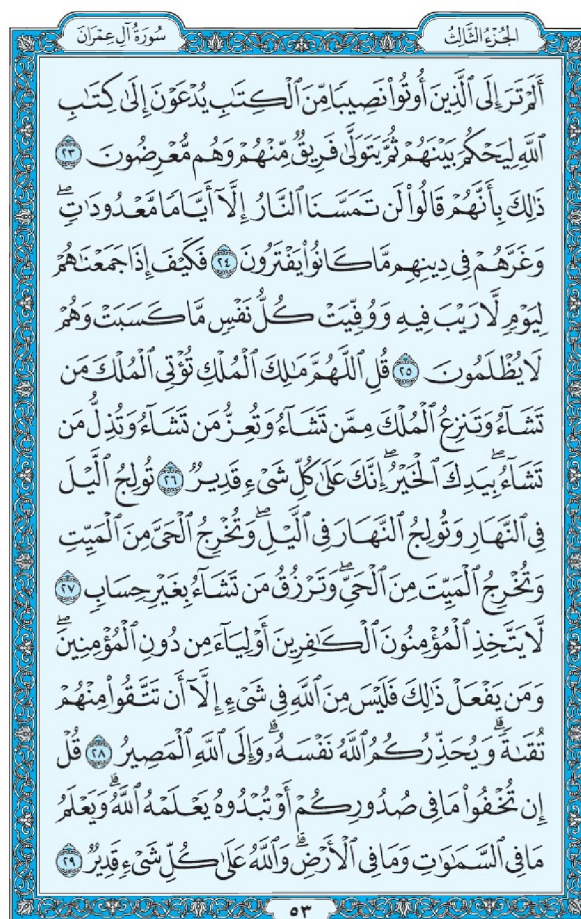
(25) Kakav će im biti hal (stanje), i koliko će se samo kajati! Bit će u krajnje lošem stanju kada ih okupimo radi obračuna na Sudnjem danu, na danu u koji nema sumnje, i kada svako od njih dobije ono što njegova djela iziskuju, a niko neće nepravda bude učinjena umanjivanjem dobrih djela ili uvećavanjem loših.

(26) Reci, o Poslaniče, hvaleći i veličajući svog Gospodara: "O Allahu, Ti posjeduješ svu vlast, na dunjaluku i na ahiretu, i ti daješ vlast kome ti hoćeš od stvorenja, i uzimaš je od koga ti hoćeš. Ti uzvisuješ koga Ti hoćeš i iznizuješ koga Ti hoćeš. Sve to činiš shodno Tvojoj mudrosti i pravdi. Sve dobro je samo u Tvojoj ruci, i Ti si nad svime moćan."

(27) Jedna od manifestacija Tvoje moći jest to što noć uvodiš u dan tako da se dan produži u odnosu na noć, i uvodiš dan u noć tako da se noć produži u odnosu na dan, i živog vadiš iz mrtvog poput određivanja da potomak nevjernika bude vjernik i poput određivanja da biljke niknu iz zrna, i mrtvog vadiš iz živog poput određivanja da potomak vjernika bude nevjernik, i poput određivanja da iz kokoške izađe jaje. I Ti obilno opskrbljuješ bez obračuna onoga koga Ti hoćeš.

(28) O Vjernici, nemojte uzimati nevjernike za prisne prijatelje, da njih volite i pomažete mimo vjernika, a ko to uradi – Allah ga se odriče, osim onog ko je pod njihovom vlašću pa se boji za svoj život. Takvima nije grijeh da se čuvaju uznemiravanja nevjernika (koji ratuju protiv muslimana) ispoljavanjem prijateljskog odnosa uz skrivanje neprijateljstva. Allah vas na Sebe upozorava, pa Ga se bojte i nemojte se grijешenjem izlagati Njegovoj srdžbi. Robovi će se na Sudnjem danu vratiti Allahu i On će ih nagraditi ili kazniti za njihova djela.

(29) O Vjerovjesniče, reci: "Bilo da u svojim prsima skrivate nešto što je Allah zabranio, poput prijateljstva sa nevjernicima, ili to ispoljavate – Allah zna, i ništa Mu skriveno nije. On zna sve na nebesima i na Zemlji, On je nad svime moćan i ništa Ga ne može spriječiti u onome što čini."

(30) Na Sudnjem danu će svako vidjeti svoja djela, pa ako su dobra, bit će mu prikazana potpuno, a ako su loša, poželjet će da je između njega i njegovih djela velika **vremenska razdaljina**, ali uzalud. Uzvišeni Allah vas upozorava na Sebe, pa se nemojte izlagati Njegovoj srdžbi čineći grijeha. Allah je milostiv prema Svojim robovima, i upozorava ih iz Svoje milosti (jer je u tom upozorenju dobro za njih).

(31) O Poslaniče, **reci**: "Ako Allaha istinski volite slijedite ono sa čim sam došao, vanjštinom i nutrinom, pa ćete zaslužiti Allahovu ljubav i On će vam grijeha oprostiti. Allah puno prašta onome ko se pokaje, i milostiv je prema njemu.

(32) O Poslaniče, **reci**: "Pokoravajte se Allahu i Njegovom Poslaniku činjenjem onoga što vam je naređeno i klonjenjem onoga što vam je zabranjeno." Ako se okrenu od toga, pa Allah, doista, ne voli nevjernike koji krše naredbe Allaha i Njegovog Poslanika.

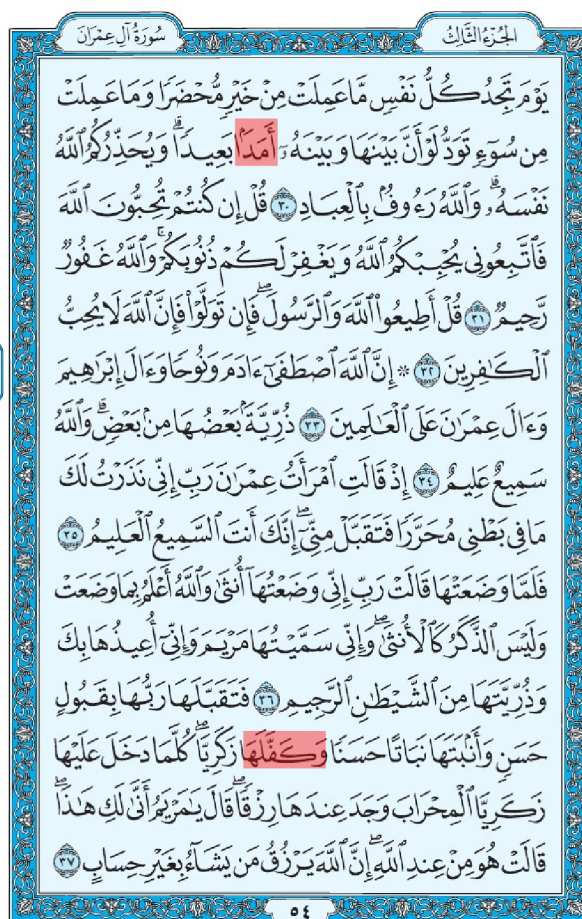
(33) Doista je Allah odabrao Adema, alejhis-selam, i učinio je da mu se meleki poklone; i odabrao je Nuha, alejhis-selam, pa ga je učinio prvim poslanikom stanovnicima Zemlje; i odabrao je Ibrahimovu porodicu pa je učinio da vjerovjesništvo ostane u toj porodici, i odabrao je Imranovu porodicu. Svi ovi su odabrani u odnosu na svoje savremenike.

(34) Ovi spomenuti vjerovjesnici i njihovi potomci koji idu njihovim stopama u monoteizmu i činjenju dobrih djela – usvajaju plemenite osobine jedni od drugih, a Allah čuje ono što Njegovi robovi govore i zna ono što rade, i zato je odabrao onoga koga je On htio (shodno Njegovoj savršenoj mudrosti).

(35) O Poslaniče, spomeni kada je Imranova žena, majka Merjeme, alejhes-selam, **rekla**: "Gospodaru moj, ja sebi obavezujem da ono što je u mom stomaku Tebi posvetim, da od svega bude slobodan kako bi služio Tebi i Tvojim kući, pa primi to od mene, Ti, uistinu, čuješ moju molitvu i znaš moju namjeru."

(36) Nakon što je rodila ono što joj je bilo u stomaku, nakon što se nadala da će biti muško, **reče ispričavajući se**: "Gospodaru moj, rodila sam žensko", a Allah najbolje zna šta je rodila. Muško kojem se nadala nije kao žensko koje joj je dato, u snazi i tjelesnim sposobnostima. "I nazvala sam je Merjem, i Tobom je štitim i njeno potomstvo od prokletog šejtana koji je udaljen od Tvoje milosti."

(37) Allah je lijepo prihvatio njen zavjet, učinio je da lijepo odraste i odgoji se, i da srca dobrih ljudi osjećaju samilost prema njoj. **Dao je da** Zekerija, alejhis-selam, **vodi brigu** o njoj. Kad god bi Zekerija ušao kod nje na mjestu ibadeta našao bi kod nje lijepu hranu, **pa bi je upitao**: "O Merjem, odakle ti ova hrana?", **a ona bi odgovarala**: "Ovo je opskrba od Allaha, a Allah bez obračunavanja obilno opskrbljuje koga On hoće."

(38) Kada je Zekerija vidio opskrbu koju je Allah dao Merjemi, kćerki Imranovoj, što izlazi iz okvira Njegovih kosmičkih zakona vezanih za opskrbu, ponadao se da će ga Allah opskrbiti djetetom iako je star a njegova žena neplodna, **pa je zamolio**: "Gospodaru moj, podari mi dobro dijete, Ti čuješ molitve molitelja i uslišavaš ih."

(39) Dozvaše ga meleki dok je bio u namazu na **mjestu na kojem je činio ibadet**, rekavši: "Allah ti šalje radosnu vijest: rodit će ti se dijete po imenu Jahja, čije osobine su da vjeruje u Allahovog poslanika stvorenog Allahovom riječju...", koji će biti Isa, alejhis-selam, koji je stvoren Allahovom riječju. "I to dijete će biti prvak svog naroda u znanju i ibadetu, **i sebi će uskratiti strasti, u šta spada i približavanje ženama**, i potpuno se posvetiti obožavanju svog Gospodara, i biće vjerovjesnik, jedan od dobrih ljudi."

(40) Nakon što ga obradovaše meleki rođenjem Jahje, **Zekerija upita**: "Gospodaru moj, kako da dobijem dijete nakon što sam postao starac a moja žena je **nerotkinja**?" Allah mu odgovori: "Stvaranje Jahje, uprkos tvojoj starosti i neplodnosti tvoje žene, jest poput stvaranja bilo koga na način koji izlazi iz okvira Allahovih uobičajenih kosmičkih zakona, jer Allah sve može i radi ono što On hoće, shodno Svojoj savršenoj mudrosti i Svom apsolutnom znanju."

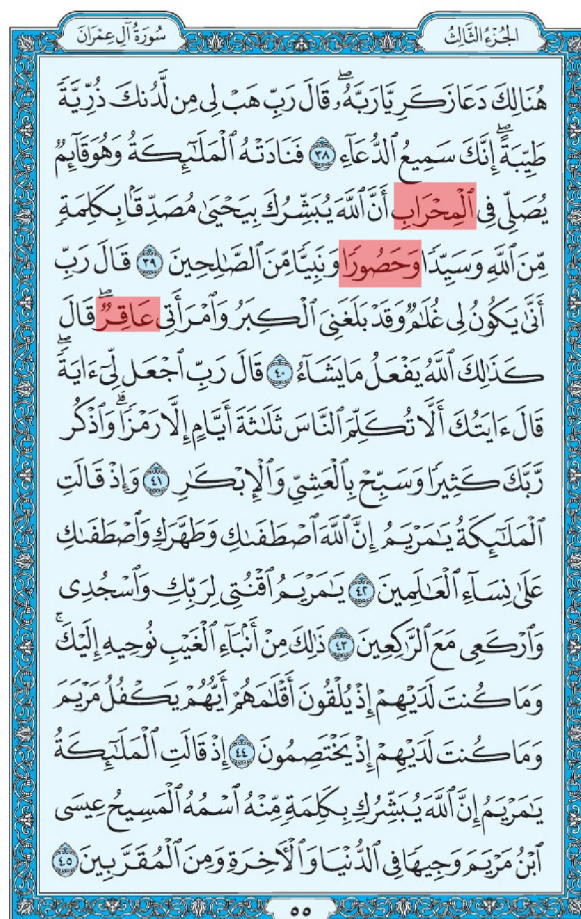
(41) Zekerija reče: "Gospodaru moj, daj mi znak kada moja žena bude zaniijela moje dijete", **a Allah mu odgovori**: "Tvoj znak kojeg tražiš je da nećeš moći da razgovaraš sa ljudima tri dana i tri noći, osim išaretom i tome slično, a to neće biti zbog bolesti i mahane. Zato posebno puno Allaha spominji početkom i krajem dana."

(42) O Poslaniče, spomeni kada su meleci rekli Merjemi, alejhes-selam: "Allah te je odabrao zbog tvojih lijepih osobina, očistio te je od manjkavosti i uzdigao te nad ženama tvog vremena."

(43) O Merjema, oduži stajanje u namazu, i sedždu i ruku čini svom Gospodaru, s Njegovim dobrim robovima.

(44) Ovo što je spomenuto o Merjemi i Zekerijau, alejhimes-selam, vijesti su o onome što čulima nije dokučivo; Mi ih tebi objavljujemo, a ti, Poslaniče, nisi bio kod onih učenjaka i dobrih ljudi koji su se raspravljali oko toga ko je od njih najzaslužniji da odgaja Merjemu, pa su pribjegli bacanju svojih pisaljki kako bi u vezi s tim odlučili, te pobjedi Zekerija, alejhis-selam.

(45) I spomeni, o Poslaniče, **kada meleci rekoše**: "O Merjema, Allah te raduje djetetom koje će stvoriti bez oca, **koje će stvoriti govorom Svojim**: 'Budi', i ono će biti. To će dijete doći Allahovom dozvolom i zvaće se el-Mesih Isa, sin Merjemin. Imat će veličanstven stepen i na dunjaluku i na ahiretu, i bit će jedan od Allahu bliskih."

(46) On će se kao beba, prije nego je vrijeme da dijete može govoriti, obratiti ljudima, kao što će im se obraćati i kada **odrase i bude u punoj snazi**. Obraćat će im se riječima koje sadrže ono u čemu je spas za njihov dunjaluk i njihovu vjeru, i bit će od dobrih ljudi, koji govore i čine dobro.

(47) Čudeći se kako ona može imati dijete bez muža, **Merjem reče**: "Kako ću imati dijete kad mi se muškarac nije približio, ni na halal ni na haram način?" Melek joj reče: "Kao što Allah stvara tebi dijete bez oca tako stvara onoga koga On hoće, van okvira Njegovih uobičajenih kosmičkih zakona. **Kada On nešto hoće samo kaže**: 'Budi', i ono bude. On je nad svime moćan."

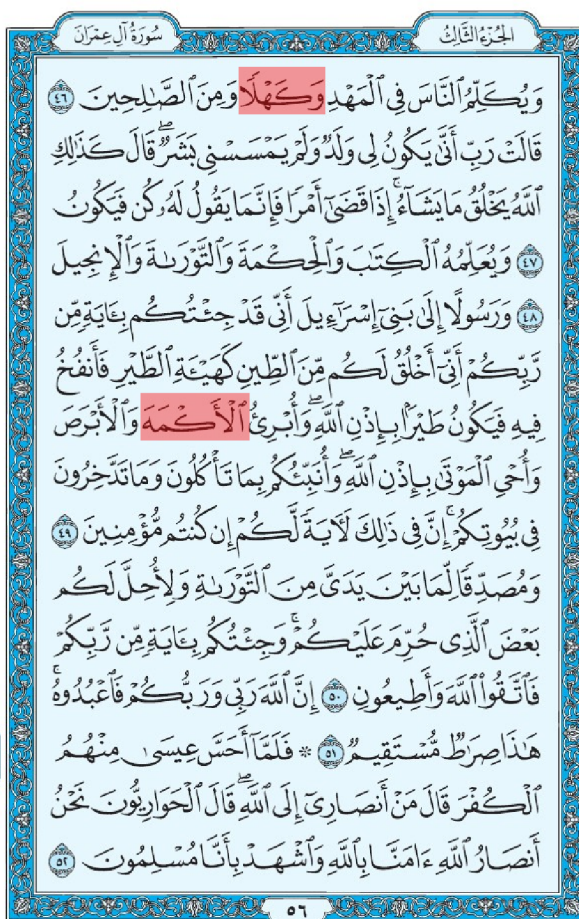
(48) Alla će ga podučiti pisanju i uputit će ga da ispravno postupa i govori. Podučit će ga Teveratu kojeg je objavio Musau, alejhis-selam, i Indžilu koji će objaviti njemu.

(49) I učinit će ga, također, poslanikom potomcima Israilovim, **koji će im govoriti**: "Ja sam poslanik vama, **došao sam vam sa znakovima istinitosti mog poslanstva**: napraviti ću oblik ptice od ilovače, a zatim ću puhnuti u njega i postat će živa ptica; i iscijelit ću **onoga ko je slijep od rođenja** pa će vidjeti, i onoga ko je gubav tako da mu koža postane zdrava; i oživit ću mrtvog – sve to Allahovom dozvolom. Obavijestit ću vas o hrani koju jedete i koju krijete u vašim kućama. U svim ovim krupnim stvarima koje sam vam spomenuo a koje ne može uraditi čovjek, znak je da sam vaš poslanik, poslat od Allaha, ako želite vjerovati u jasne dokaze."

(50) "Također, došao sam da potvrdim Teverat koji je objavljen prije mene, i da vam dozvoli dio onoga što vam je bilo zabranjeno, kao olakšanje vama. I došao sam vam sa jasnim dokazom istinitosti ovoga što sam vam rekao, pa se bojte Allaha čineći ono što vam je naredio i kloneći se onoga što vam je zabranio, i pokorite mi se u onome čemu vas pozivam."

(51) "Sve to zato što je Allah moj i vaš Gospodar, i samo On istinski zaslužuje da Mu se pokorava i da Ga se boji, pa obožavajte samo Njega. To obožavanje Allaha i ta bogobožnost koje vam naređujem i u koje vas pozivam predstavljaju Pravi put, na kojem nema devijacija."

(52) Kada je Isa vidio da ustrajavaju na nevjerstvu, **rekao im je**: "Ko će me pomoći u pozivanju Allahu?" Njegovi najodabraniji sljedbenici rekoše: "Mi smo pomagači Allahove vjere, povjerovali smo u tebe i slijedimo te, pa posvjedoči, o Isa, da smo mi predani Allahu, da samo Njemu vjeru ispovijedamo i samo se Njemu pokoravamo."

(53) Apostoli rekoše: "Gospodaru naš, mi vjerujemo u Indžil, koji si objavio, i slijedimo Isaa, alejhis-selam, pa nas učini svjedocima istine koji vjeruju u Tebe i Tvoje poslanike."

(54) Nevjernici među Israelićanima su pravili spletke, jer su nastojali ubiti Isaa, alejhis-selam, pa je i Allah njima zamku priredio time što ih je ostavio u nevjerstvu, i što je učinio da drugi čovjek liči na Isaa. Allah najbolje priređuje zamke Svojim neprijateljima.

(55) Od Allahovih zamki nevjernicima je bilo i to što je rekao Isau, alejhis-selam: "O Isa, **Ja ću te uzeti, a neću te usmrtiti**, i uzdići ću te k Sebi, i tvoju dušu i tvoje tijelo, i očistit ću te od nečisti nevjernika i udalжити te od njih, i učinit ću one koji te slijede u istini – u to spada i vjerovanje u Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem – iznad onih koji ne vjeruju u tebe. Oni će biti iznad njih u pogledu dokaza i snage, a zatim ćete se svi Meni, Jednom Jedinom, vratiti na Sudnjem danu, pa ću pravedno presuditi među vama u onome u čemu ste se razilazili."

(56) Što se tiče onih koji ne vjeruju u tebe i u istinu sa kojom si im došao, Ja ću ih žestoko kazniti na dunjaluku kroz ubijanje u ratu, zarobljavanje i ponižavanje, i na ahiretu uvođenjem u džehennemsku vatru, i neće imati nekoga ko bi kaznu od njih odagnao.

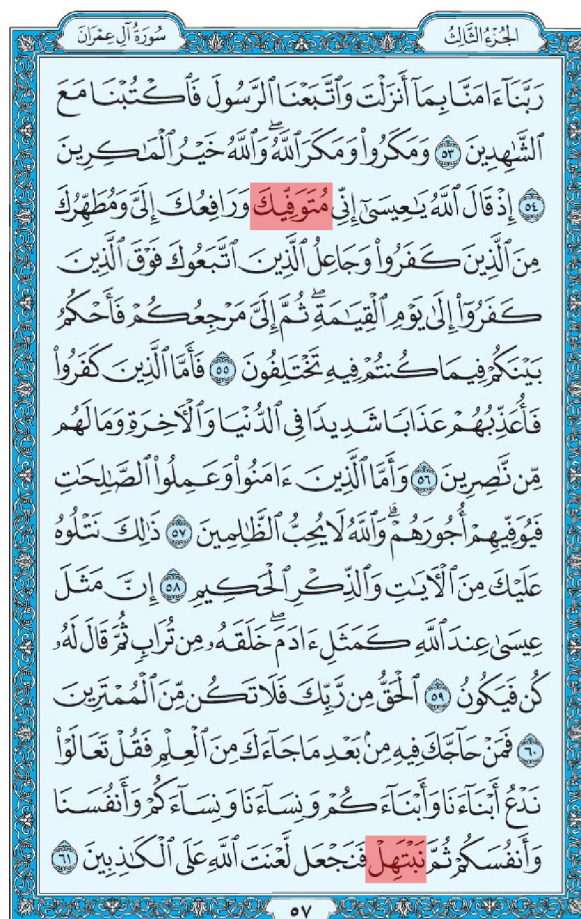
(57) Što se tiče onih koji vjeruju u tebe i u istinu sa kojom si im došao, i rade dobra djela, poput namaza, zekata, posta, održavanja rodbinskih veza i drugih dobrih djela, Allah će ih potpuno nagraditi za njihova djela. Ovo obećanje Isaovim sljedbenicima bilo je prije Muhammedovog, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstva, koje je sam Isa najavio. Allah ne voli zulumčare, a najveći zulumčari su oni koji Allahu širk čine i Njegove poslanike utjeruju u laž.

(58) Ovo što ti kazujemo o Isau, alejhis-selam, jesu jasni dokazi koji ukazuju na istinitost i ispravnost onoga što ti je objavljeno, što predstavlja opomenu od koje će se okoristiti bogobojažni, i istinu kojoj ni s jedne strane ne može prići laž.

(59) Stvaranje Isaa, alejhis-selam, je za Allaha kao i stvaranje Adema, kojeg je stvorio od zemlje, bez oca i majke. **Samo je rekao: "Budi čovjek"**, i on je bio ono što je Allah htio. Kako misle da je on Bog, zato što je stvoren bez oca, a potvrđuju da je Adem čovjek, iako je stvoren i bez oca i bez majke?

(60) Istina u koju nema sumnje kada je u pitanju Isa, alejhis-selam, jest ono što ti je tvog Gospodar objavio, pa nikada nemoj posumnjati niti se pokolebati. Budi postojan na istini na kojoj si sada.

(61) O Poslaniče, onim kršćanima iz Nedžrana koji se budu raspravljali sa tobom o Isau, misleći da on nije Allahov rob, nakon što ti je došlo ispravno znanje o njemu, **reci: "Dođite da pozovemo naše sinove i vaše sinove, i naše žene i vaše žene, i da svi mi budemo prisutni i skrušeno od Allaha zatražimo da spusti Svoje prokletstvo na one koji lažu."**

(62) Ovo što smo ti spomenuli o Isau, alejhis-selam, istina je u koju nema sumnje. Nema istinskog božanstva mimo Allaha i niko pored Njega ne zasluđuje da bude obožavan. Allah je snažan u Svojoj vlasti, i On mudro uređuje, naređuje i propisuje.

(63) Pa ako se okrenu od istine sa kojom si došao, to je zbog njihove pokvarenosti, a Allah dobro zna pokvarenjake koji čine nered na Zemlji, i kaznit će ih za to.

(64) O Poslaniče, reci: "O jevreji i kršćani, vi kojima je Knjiga data, dođite da se okupimo oko **pravedne** riječi u kojoj ćemo svi biti jednaki: da samo Allaha obožavamo, i da jedni druge pored Allaha ne uzimamo za gospodare koji se obožavaju i kojima se pokorava." Ako se okrenu od ove istine i pravde u koju ih pozivaš, reci: "O vjernici, posvjedočite da smo mi predani i pokorni Uzvišenom Allahu."

(65) O vi kojima je Knjiga data, zašto se raspravljate o Ibrahimovoj vjeri? Jevreji misle da je Ibrahim bio jevrej, a kršćani misle da je bio kršćanin. Vi znate da judaizam i kršćanstvo nisu postojali u vrijeme Ibrahima, već su nastali mnogo kasnije. Zar svojim umovima ne dokučujete neispravnost vaših tvrdnji i mišljenja?

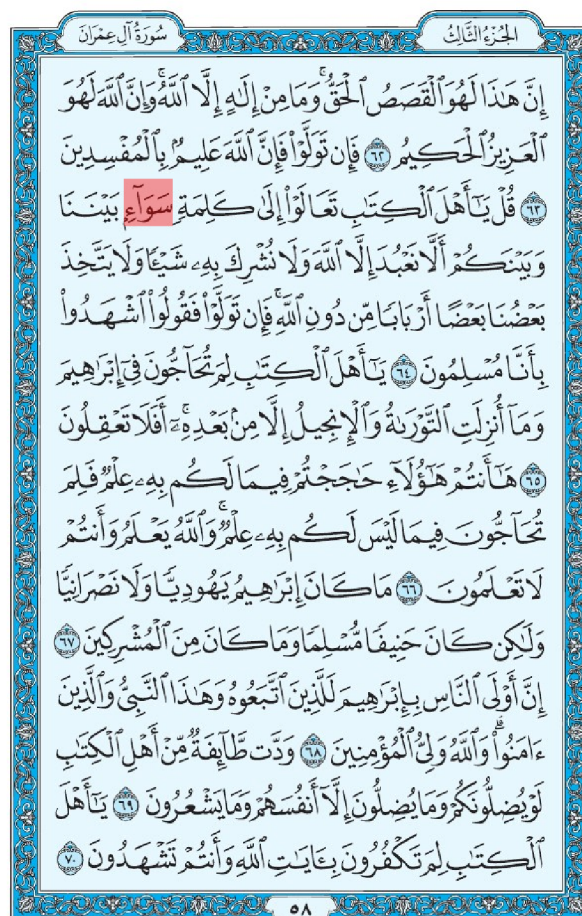
(66) Eto, vi, kojima je knjiga data, raspravljate se sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, oko onoga o čemu imate znanja, u vezi vaše vjere i objave koja vam je poslata, pa zašto se raspravljate oko onoga o čemu nemate znanja, poput Ibrahimove vjere o kojoj ništa nema u vašim knjigama niti su sa tim došli vaši poslanici? Allah zna suštinu stvari, a vi ne znate.

(67) Ibrahim, alejhis-selam, nije bio jevreji niti kršćanin, već je bio daleko od svih neispravnih vjera. Bio je musliman, predan Allahu, obožavajući samo Njega, i nije Mu sudruga pripisivao ni u čemu, kao što misle arapski mnogobošci koji tvrde da su na njegovoj vjeri.

(68) Ljudi koji su najpreči da se pripisuju Ibrahimu jesu njegovi savremenici koji su ga slijedili, i ovaj poslanik, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, i oni koji vjeruju u njega iz ovog umeta, a Allah će pomoći i sačuvati vjernike.

(69) Neki jevrejski i kršćanski svećenici priželjkiju da vas skrenu s Pravog puta, o vjernici, s puta na koji vas je Allah uputio, ali time samo sebe u zabludu odvedu, jer njihov trud da vjernike odvedu u zabludu još više njihovu zabludu povećava, i oni ne znaju kakva ih kazna čeka za ono što rade.

(70) O jevreji i kršćani, kojima je data Knjiga, zašto ne vjerujete u Allahove ajete koji su vam objavljeni, i u dokaze Muhammedovog poslanstva koje ti ajeti sadrže, iako znate da je to istina i da su na to ukazale vaše knjige?

(71) O vi kojima je data Knjiga, zašto miješate istinu koja je objavljena u vašim knjigama sa zabludom koju sami izmišljate? Zašto krijete istinu i uputu u vašim knjigama, u šta spada i ukazivanje na istinitost vjerovjesništva Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, a znate da razlikujete istinu od neistine i uputu od zablude?

(72) Skupina učenjaka jevreja reče: "Ispoljite vjerovanje u Kur'an koji je objavljen vjernicima, početkom dana, a na kraju dana obznanite nevjerstvo u njega, kako bi oni posumnjali u svoju vjeru zbog vašeg nevjerstva kojeg ste ispoljili nakon što ste ispoljili vjerovanje, i kako bi ostavili svoju vjeru rekavši: 'Oni bolje poznaju Allahove knjige od nas, i ostavili su ovu vjeru.'"

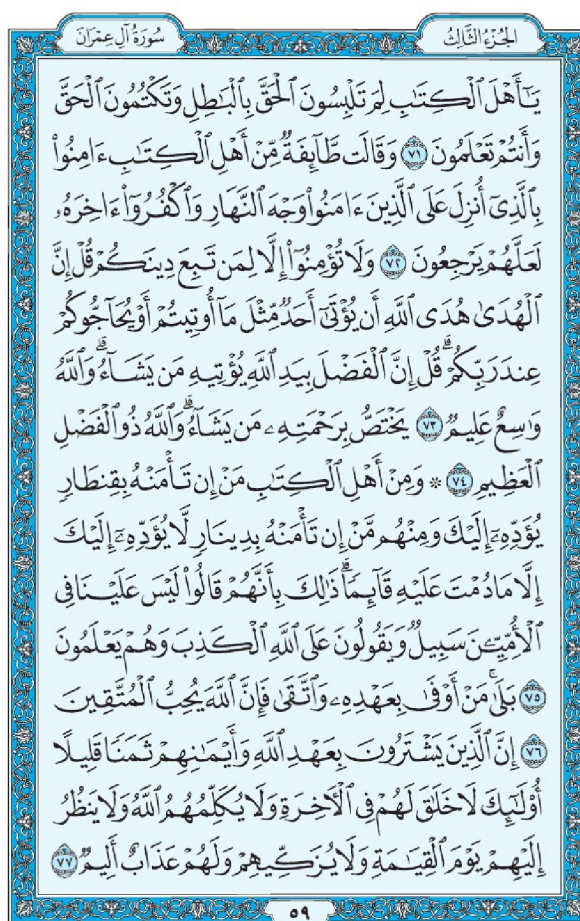
(73) Oni, također, govore: "I nemojte vjerovati osim onome ko slijedi vašu vjeru, i nemojte slijediti osim njega." Reci, o Poslaniče: "Uputa ka istini je Allahova uputa, a ne vaše poricanje i prkošenje koje praktikujete jer se bojite da neko ima počast koja je vama bila data, ili zato što se bojite da neko ima dokaz protiv vas kod vašeg Gospodara ako potvrdite istinitost onoga što je njima objavljeno. Vrijednost i počast su u Allahovim rukama, daje ih onim robovima kojima On hoće, i nisu rezervisani za jedan narod. Allah je obilato darežljiv, i zna ko zaslužuje Njegovu počast i Njegove blagodati."

(74) Allah svoju milost daruje kome On hoće od stvorenja, pa neke počasti uputom, vjerovjesništvom i raznim drugim darovima. Allah je obilato darežljiv, Njegovo darivanje je veličanstveno i bez granica.

(75) Među onima kojima je data Knjiga ima onih kojima ako povjeriš puno imetka, on će ti ga pošteno vratiti, a ima i onih kojima ako povjeriš malo imetka, neće ti ga vratiti osim ako budeš uporno tražio i s njim se parničio. To je zato što oni smatraju da im je sve dozvoljeno što rade Arapima, u šta spada i uzimanje njihovog imetka, jer smatraju da je Allah njima to učinio dozvoljenim. Govore takvu laž iako znaju da time potvaraju Allaha.

(76) Nije onako kako oni misle, već imaju grijeh. Ko ispuni svoj zavjet dat Allahu, prije svega vjerovanje u Njega i Njegove poslanike, i ispuni svoj zavjet prema ljudima, pa čuva njihove emanete i vraća im povjereno, i boji se Allaha čineći ono što mu je naređeno i kloneći se onoga što mu je zabranjeno – Allah, doista, voli bogobojazne i nagradit će ih najljepšom nagradom za to.

(77) Oni koji Allahovu oporuku o slijeđenju onoga što je objavljeno u Njegovoj knjizi i onoga sa čim je poslao Svoje poslanike, mijenjaju za prolazni dunjalučki užitek, i to nakon što su čvrst zavjet Allahu dali da će je poštovati, neće na ahiretu naći nikakva dobra; Allah im neće reći nešto što bi ih obradovalo, niti će u njih pogledati pogledom milosti na Sudnjem danu, već ih čeka bolna patnja.

(78) Ima skupina jevreja koja izgovara nešto što nije od Tevrata kako biste pomislili da time uče Tevrat, ali to je samo njihova laž i potvora na Allaha. Oni govore: "Ovo što čitamo je od Allaha", a ono nije od Allaha. Oni svjesno lažu na Allaha i Njegove poslanike.

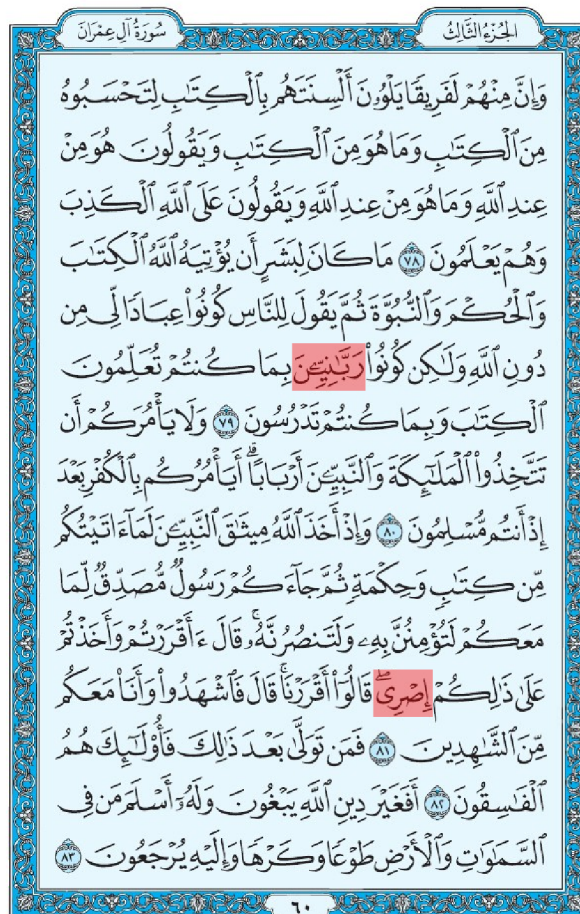
(79) Nije primjereno čovjeku da mu Allah objavi Knjigu, podari znanje i razumijevanje i učini ga vjerovjesnikom, a da on nakon toga govori ljudima: "Budite moji, a ne Allahovi, robovi." Naprotiv, takav govori ljudima: "Budite učenici koji rade po znanju, odgajajte ljude i popravljajte njihovo stanje, jer vi učite i razumijete Božiju knjigu i njoj podučavate ljude."

(80) Također, ne dolikuje vjerovjesniku da vam naređuje da uzimate meleke i vjerovjesnike za gospodare koje obožavate pored Allaha. Zar da vam vjerovjesnik naredi nevjerstvo u Allaha nakon što ste Mu se predali i pokorili?

(81) O Poslaniče, spomeni kad je Uzvišeni Allah uzeo čvrst zavjet od vjerovjesnika rekavši: "Koliko god da sam vam knjiga objavio i mudrosti vas podučio, i koliko god da neko od vas dostigne visok stepen, ako vam dođe Moj poslanik, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, koji potvrđuje knjige i mudrost koji su vama objavljeni, vi ćete povjerovati u objavu sa kojom on dođe, pomoći ćete ga i slijediti ćete ga. Da li potvrđujete to, o vjerovjesnici, i da li čvrst zavjet dajete za to?" Oni su rekli: "Potvrđujemo." Allah reče: "Budite svjedoci nad vama samima i nad vašim narodima, a i Ja sam nad svima vama svjedok."

(82) Ko se okrene od ovog pritvrđenog zavjeta kojem svjedoče Allah i Njegovi poslanici – takvi su izašli iz Allahove vjere i pokornosti Njemu.

(83) Zar pored Allahove vjere koju je On odabrao za Svoje robove, a to je islam, ovi nevjernici žele neku drugu? Njemu se pokorava sve na nebesima i na Zemlji, bilo milom, poput vjernika, ili silom, poput nevjernika, i Njemu će se sva stvorenja vratiti na Sudnjem danu radi obračuna i dobijanja naknade.

(84) O Poslaniče, reci: "Vjerujemo da je samo Allah istinski bog, Njemu se pokoravamo i vjerujemo u Njegovu objavu koju je poslao nama, kao i u objavu koju je poslao Ibrahimu, Ismailu, Ishaku, Jakubu, vjerovjesnicima među Jakubovim potomcima, Musau, Isau i svim vjerovjesnicima. Ne pravimo razliku među njima u vjerovanju, pa da u neke vjerujemo, a u neke ne vjerujemo. Mi smo Allahu Jedinom predani i potpuno pokorni."

(85) Ko bude tražio neku drugu vjeru mimo islama kojim je Allah zadovoljan, Allah je neće prihvatiti od njega, i takav će na ahiretu biti pravi gubitnik, jer će biti stanovnik Vatre.

(86) Kako da Allah uputi ljude koji su vjerovali a zatim uznevjerovali u Allaha i objavu sa kojom je došao Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, a došli su im jasni dokazi istinitosti njegove objave? Allah u vjeru ne upućuje nepravednike, koji sami biraju zabludu umjesto upute.

(87) Kazna takvim nepravednicima, koji odabraše zabludu, jest da se na njih spusti prokletstvo Allaha Uzvišenog, meleka i svih ljudi. Oni su udaljeni i otjerani od Allahove milosti.

(88) Vječno će biti u Vatri, neće iz nje izaći niti će im se patnja umanjiti, niti će im biti dat dodatni rok da se pokaju.

(89) Osim onih koji se povrate Allahu nakon nevjerstva i zuluma, i koji poprave svoja djela. Allah puno prašta onima koji se kaju, i milostiv je prema Njima.

(90) Oni koji uznevjeruju nakon vjerovanja i ustraju na svom nevjerstvu do smrti – Allah od njih neće prihvatiti pokajanje kad im smrt dođe, jer je tada prekasno. Takvi su skrenuli sa Pravog puta, koji vodi Allahu Uzvišenom.

(91) Oni koji ne vjeruju i umru na svom nevjerstvu neće se moći osloboditi od Vatre čak i kada bi udijelili zlata **težine** cijele Zemlje. Takve čeka bolna patnja i niko im neće pomoći na Sudnjem danu, niti od njih kaznu odagnati.

